

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. września 1902.

Treść: № 175. Rozporządzenie, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. — Sprostowanie.

175.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 5. sierpnia 1902,

zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

Na zasadzie §u 14. ustawy przemysłowej (ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Świadectwa, potwierdzające pomyślne ukończenie wymienionych poniżej zakładów naukowych, upoważniają w razie ziszczenia się innych warunków ustawowych do rozpoczęcia następujących przemysłów rękodzielniczych:

I. Szczotkarze.

Oddział dla przemysłu szczotkarskiego w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

II. Tokarze.

Oddział tokarski w Szkole przemysłowej w Salzburgu, — pod warunkiem, że abiturycenci tego oddziału mogą wykazać się, iż przed wstąpieniem do szkoły zawodowej byli najmniej przez 2 lata zatrudnieni w przemyśle tokarskim;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział tokarski w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Koczewiu;

oddział tokarski i oddział wyrobów drewnianych galanteryjnych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział tokarski i oddział galanteryjnych wyrobów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział tokarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskiem Mezyrzeczcu;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;
 oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;
 oddział tokarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;
 Prywatna Szkoła zawodowa tokarska w Malborgecie.

III. Bednarze.

Oddział bednarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

IV a. Kowale mechanicy.

Szkoły zawiadowców warstatowych (wermistrzów) dla przemysłów mechaniczno-technicznych

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
 w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,
 w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,
 w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,
 w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturjentów tych szkół, które stosownie do §u 25go przepisu, dotyczącego przyjmowania uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musiało być wykazane w celu przyjęcia, był przemysł kowalско-mechaniczny lub ślusarski.

Oddziały dla nożowników, dla kowali wyrabiających narzędzia, dla ślusarzy maszynowych, tudzież ślusarzy wyrabiających narzędzia rękodzielnicze, w Szkole zawodowej dla obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddziały dla ślusarzy wyrabiających narzędzia rękodzielnicze i dla nożowników w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

IV b. Nożownicy.

Oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Bernie,
 i w czeskiej Szkole przemysłowej rządowej w Bernie,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia dotyczących abiturjentów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać musieli w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł nożowniczy.

Oddział nożowniczy w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddział nożowniczy w Szkole zawodowej i w zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

V. Szklarze.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie;

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szenowic kamieniackim.

VI. Złotnicy, srebrownicy i jubilerzy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny artystycznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VII. Pasamannicy i bronzownicy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VIII. Zduni (garncarze).

Oddział zawodowy modelowania i formowania ze szczególniejszem uwzględnieniem ornamentów w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego wykazali się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle zduńskim;

oddziały zduńskie i garncarskie w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Bechini;

oddział modelowania z gliny w Szkole zawodowej przemysłu iłowego i gałęzi pokrewnych w Cieplicach i

oddział chemii technicznej (specjalnie dla keramiki) w tejsamej szkole, — pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zduństwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

oddział modelowania w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Znojmie i oddział chemii technicznej (specjalnie dla keramiki) w tym samym zakładzie, — pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zduństwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

krajowa Szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kołomyży.

IX. Koszykarze.

Warsztat wzorowy wyplatania koszyków i uprawy wiciny we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego zakładu wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w koszykarstwie i że uczęszczali z dobrym postępem na naukę w rzeczonym zakładzie najmniej przez 2 lata;

oddział koszykarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Bleistadzie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Fogliano;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Melniku;
Szkoła zawodowa koszykarstwa w Żadze;
warstat dla nauki koszykarstwa w Żamberku;
oddział koszykarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

X. Kotlarze.

Oddział wermistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, — pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tej szkoły, był przemysł kotlarski.

XI. Mechanicy.

Niższa i wyższa Szkoła zawodowa elektrotechniczna przy Technologicznym Muzeum przemysłowym we Wiedniu, — a mianowicie, co się tyczy tej ostatniej, pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do niej mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle mechanicznym lub jakiejś gałęzi pokrewniej;

oddział wermistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego i oddział wermistrzowski elektrotechniczny w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia;

oddziały wermistrzowskie przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie i

w przemysłowej Szkole rządowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl §u 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł mechaniczny lub któraś z gałęzi pokrewnych.

XII. Hafciarze złota, srebra i perł.

Oddział specjalny haftów artystycznych w Szkole przemysłu sztucznego w Pradze;

Szkoła haftów sztucznych we Wiedniu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział robót ręcznych kobiecych w rządowej Szkole przemysłowej w Salcburgu;

oddział haftów sztucznych w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublarie.

XIII. Garbarze czerwonoskórnicy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym dla przemysłu skór nego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci tego kursu przed wstąpieniem na takowy mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w czerwonoskórnictwie.

XIV. Ślusarze.

Oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego, względnie zawodowego i specjalnego, wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

niższa i wyższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy Technologicznym Muzeum przemyslowem we Wiedniu, — ta ostatnia jednak tylko pod tym warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do niej wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w Szkole rządowej przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł ślusarski;

oddział zawodowy ślusarstwa architektonicznego i oddział kowalstwa dekoracyjnego (ślusarstwa artystycznego) w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział ślusarstwa architektonicznego i artystycznego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział ślusarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział nożowniczy i oddział ślusarstwa maszynowego i wyrobu narzędzi rękodzielniczych w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Chomutowie;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

oddział nożowniczy i oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi rękodzielniczych w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach.

XV. Szewcy.

Warstat nauki dla szewców w Starym Sączu.

XVI. Tapicerzy.

Oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej szkoły mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle tapicerskim.

XVII. Stolarze.

Oddział zawodowy snycerstwa na drzewie i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych szkół wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką stolarską;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Salcburgu;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego, tudzież oddział stolarstwa zwykłego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział werkmistrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł stolarski;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Gottschée;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Grulichu;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Dołgopolu;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział zawodowy stolarski w Kralowym Chlumie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa stolarska w Mariano;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Mezyrzeczcu wołoskiem;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział stolarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

warstat nauki stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej.

XVIII. Zegarmistrze.

Szkoła zawodowa zegarmistrzostwa w Karlsruheinie.

XIX. Wozownicy.

Oddział wozowniczy w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

XX a. Kowale (prości).

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie,

w czeskiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kowalski (prosty);

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XX b. Stelmasi.

Oddział werkmistrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owej szkoły, był przemysł stelmaski;

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XXI. Garbarze białoskórniczy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym przemysłu skórniego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w białoskórnictwie.

XXII. Malarze pokojowi.

Oddział specjalny rysunków dekoracyjnych i malarstwa dekoracyjnego w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział ogólnych gałęzi malarstwa dekoracyjnego w Szkole zawodowej przemysłu łożowego i przemysłów pokrewnych w Cieplicach, — pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej szkoły wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowym.

XXIII a. Rytownicy.

Oddział dla rytowników broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

XXIII b. Rytownicy kamienia i szkła.

Oddział rytownictwa drogich kamieni w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

XXIII c. Rytownicy szkła.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie,

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szechnowie kamienickim.

XXIII d. Rytownicy i polewnicy.

Oddział zawodowy i specjalnyszucznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze; oddział zawodowy przemysłu metalowego w Mikulaszowcach;

oddział rytownictwa metali i cyzelownictwa w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

XXIII e. Wyrób form, przemysł metalograficzny i wykrawywanie metali.

Szkoła zawodowa przemysłu metalowego w Mikulaszowcach;

oddział rytownictwa na metalu i cyzelownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział rytownictwa broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

§. 2.

Do korzyści, wpływających z postanowień niniejszego rozporządzenia, mają prawo już ci uczniowie wymienionych powyżej zakładów naukowych, którzy takowe ukończyli w roku szkolnym 1901/02.

§. 3.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, tyjące się owych zakładów dla nauki przemysłu, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia któregoś z przemysłów rękodzielniczych, przestają niniejszem obowiązywać.

Hartel r. w.

Call r. w.

Sprostowanie.

W §ie 6tym, l. 1, lit. c rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 164, tyjącego się zaprowadzenia w niemieckiej wyższej Szkole technicznej w Bernie teoretycznych egzaminów rządowych z przedmiotów techniki kultury, zamiast „geometria“ czytać należy „geodezya“.